

Wydano 16 sierpnia 1941

B 606 5/04

B60j 5/04

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 29947

Kl. 63 c, 44

Ambi-Budd Presswerk
Gesellschaft mit beschränkter Haftung*), Berlin-Johannisthal

Drzwi, zwłaszcza do pojazdów mechanicznych

Zgłoszone 11 kwietnia 1938

Udzielono 18 lipca 1941

Pierwszeństwo: 17 kwietnia 1937 dla zastr. 1—5, 9, 10; 14 stycznia 1938 dla zastr. 6—8 (Niemcy)

Wynalazek niniejszy dotyczy drzwi do pojazdów mechanicznych i polega na tym, że zarówno nad bokami i po bokach okna, jak również pod oknem i w dolnej części drzwi na zewnętrznych ich brzegach są przewidziane ciągle skrzynkowe listwy drzwiowe, których zewnętrzne boki są połączone na stałe z okładziną zewnętrzną, wskutek czego dolna część drzwi stanowi sztywny lecz lekki ustrój. Pod otworem okiennym drzwi posiadają z zewnętrznej okładziny i połączonych z nią części wewnętrznych utworzony zamknięty dźwigar skrzynkowy, łączący się z pionowym względnie pionowymi dźwigarami skrzynkowy-

mi. Pod otworem okiennym po wewnętrznej stronie szczeliny prowadniczej może być według wynalazku osadzony dźwigar skrzynkowy, łączący się z bocznymi dźwigarami skrzynkowymi, stanowiący jednocześnie płytę do założenia zamka, podnośnika okna lub innych części wyposażenia. Okładzina wewnętrzna może być zaopatrzona w otwór okienny i znajdujący się pod nim jednakowo wielki otwór, przy czym wykonane na jego brzegach w przybliżeniu prostokątnie na zewnątrz odgięte kołnierze są połączone z okładziną zewnętrzną, tworząc jedną ściankę różnych zachodzących jeden w drugi dźwigarów skrzynkowych.

*) Właścicielka patentu oświadczyła, że wynalazcą jest inż. Kurt Schafer w Berlin-Eichkamp.

Na załączonym rysunku przedstawiono przykłady wykonania przedmiotu wynalazku. Fig. 1 przedstawia drzwi w przekroju pionowym; fig. 2 — drzwi w widoku od wewnątrz; fig. 3 — 5 — przekroje poprzeczne według linii 3 — 3, 4 — 4 i 5 — 5 na fig. 1; fig. 6 — odmianę wykonania drzwi w pionowym przekroju pod otworem okiennym; fig. 7 — inną odmianę drzwi w widoku od wewnątrz, a fig. 8 — 11 — przekroje poprzeczne według linii 8 — 8, 9 — 9, 10 — 10 i 11 — 11 na fig. 7.

Drzwi według fig. 1 — 5 składają się z zewnętrznej okładziny 10 i wewnętrznej okładziny 11, wykonanych najlepiej z jednej blachy przez tłoczenie. Obydwie okładziny są zaopatrzone w otwór okienny 12, a wewnętrzna posiada jeszcze w przybliżeniu takiej samej wielkości wycięcie 13. Wewnętrzna okładzina 11 posiada wzdłuż brzegów zewnętrznych w znany sposób ku zewnętrznej stronie drzwi skierowane powierzchnie przylegania, tworzące kołnierze 14, które za pomocą małych zagieć są w zwykły sposób połączone z zewnętrzną okładziną 10. Wzdłuż brzegów otworu okiennego okładziny 10 i 11 posiadają ku sobie skierowane i połączone kołnierze 15, 16, tworzące ramę okna i najlepiej także prowadnicę okna całkowicie lub częściowo.

Brzegi 17, 18, 18, 19 wewnętrznej okładziny, otaczające dolne wycięcie 13, łączą się z na zewnątrz skierowanymi kołnierzami 20, 21, 21, 22. Te kołnierze przylegają w przybliżeniu prostokątnymi zagiećmi 23 do wewnętrznej powierzchni okładziny zewnętrznej 10 i są z nią połączone, najlepiej, za pomocą spawania punktowego.

W przykładzie wykonania według fig. 1 — 5 zamknięty dźwigar skrzynkowy jest utworzony dookoła drzwi. Wytrzymałość układu zostaje dodatkowo powiększona przez wykonanie pod otworem okiennym skrzynkowego dźwigara pomocniczego 10, 15, 16 17, 20, 23.

Drzwi według fig. 1 — 5 odnoszą się do okna stałego lub podzielonego pionowo z poziomo przesuwными połówkami, fig. 6 zaś przedstawia odmianę drzwi, w których w listwie ramowej pod otworem okiennym jest wykonana szczelina 24 do okna opuszczanego.

Ta szczelina 24 jest na zewnątrz zakryta poprzeczką 25 na całej szerokości drzwi. Poprzeczka 25 jest za pomocą brzegu 26 połączona z kołnierzem 15 zewnętrznej okładziny 10, a wzdłuż dolnego brzegu poprzeczka 26 jest połączona za pomocą na zewnątrz zagiętego kołnierza 27 z zagiętym brzegiem 28 z powierzchnią zewnętrznej okładziny, podobnie jak kołnierz 20 z zagieciem 23 w pierwszym przykładzie wykonania. W tym przykładzie wykonania powstaje więc także dźwigar skrzynkowy pod otworem okiennym.

Od wewnątrz szczelina 24 jest zamknięta zwykłą płytą 29 do zamka. Również ta płyta może być przez połączenie z innymi częściami wykonana jako zamknięty dźwigar skrzynkowy, wskutek czego pod otworem okiennym powstają dwa przedzielone szczeliną 24 dźwigary skrzynkowe.

Poprzeczkę 25 lub płytę 29 najlepiej wykonać wraz z okładziną wewnętrzną drzwi w postaci jednej blachy wytłaczanej. Pod poprzeczką 25 i płytą 29 jest na ścianice 21 pionowej listwy drzwiowej przymocowana w zwykły sposób korytkowa prowadnica 30 do okna.

Do połączenia przylegających do widocznych części zewnętrznej okładziny 10 zagieć 23 względnie 26 i 28 najlepiej zastosować pośrednie spawanie punktowe, wskutek czego tylko na wewnętrznej stronie przystawia się elektrodę, drugi zaś biegun znajduje się w odstępnie od miejsca spawania, przy czym nacisk jest odbierany za pomocą narzędzia nie przewodzącego prądu.

W przykładzie wykonania według fig. 7 — 11 liczba 30 oznacza skrzynkową ra-

mę, połączoną z zewnętrzną okładziną za pomocą spawania lub w inny sposób.

Kołnierz 23 jest w dolnym odcinku drzwi przymocowany bezpośrednio do zewnętrznej okładziny 10 (fig. 10 i 11). W górnym odcinku drzwi, w celu utworzenia korytka przewodniczego okna, okładzina zewnętrzna jest wygięta do wnętrza pojazdu, a następnie jeszcze raz zagięta równoległe do powierzchni okładziny. To zagięcie 15 jest wykonane tylko obok otworu okiennego, a kołnierz 23 według fig. 9 jest w odróżnieniu od fig. 3 przymocowany do tego zagięcia. Pod otworem okiennym (fig. 10 i 11) kołnierz 23 jest przemieszczony z położenia w górnej części w położenie w dolnej części. Liczbą 31 jest oznaczona płyta przykrywająca pod otworem okiennym, za którą okno 32 może być przesuwane w górę i w dół, a która służy do osadzenia przyrządu korbowego, zamka i innych części wyposażenia.

Skrzynkowa rama 30 okna przechodzi więc nieprzerwanie w skrzynkową ramę w dolnej części drzwi. Tak samo kołnierze 16, 21 (fig. 9 — 11) są nieprzerwane na całej wewnętrznej stronie ustroju skrzynkowego 30 i połączone z zewnętrzną okładziną 10.

Drzwi według wynalazku mogą być wykonane z blachy lub z innych tworzyw. Ry. sunek przedstawia drzwi prostokątne, lecz opisana konstrukcja może być zastosowana również do drzwi o innym kształcie, w których boczne dźwigary skrzynkowe nie są dokładnie pionowe.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Drzwi, zwłaszcza do pojazdów mechanicznych, znamienne tym, że, zarówno jedna względnie obydwie obok otworu okiennego umieszczone pionowe części drzwi wraz z okładziną zewnętrzną (10) i połączonymi z nią pasami (14, 18, 21, 23), jak też i dolne odcinki drzwi, umieszczone wzdłuż jednego lub obydwóch pionowych

krawędzi bocznych, mają postać zamkniętych dźwigarów skrzynkowych, tak iż wzdłuż wymienionych krawędzi dźwigar skrzynkowy jest poprowadzony przez całą wysokość drzwi.

2. Drzwi według zastrz. 1, znamienne tym, że pod otworem okiennym jest umieszczony zamknięty dźwigar skrzynkowy, łączący się z pionowym względnie pionowymi dźwigarami skrzynkowymi, który utworzony jest z zewnętrznej okładziny (10) i połączonych z nią wewnętrznych części (16, 17, 20, 23 względnie 25, 26, 27, 28).

3. Drzwi według zastrz. 1 lub 2, znamienne tym, że pod otworem okiennym jest osadzony na zewnętrznej stronie szczeliny przewodniczej (24) okna założony dźwigar skrzynkowy, tworzący jednocześnie płytę do osadzenia zamka, podnośnika okna lub innych części wyposażenia, który łączy się z bocznym względnie bocznymi dźwigarami skrzynkowymi.

4. Drzwi według zastrz. 1 — 3, znamienne tym, że na dolnej krawędzi drzwi jest osadzony dźwigar skrzynkowy dolny, łączący się z bocznym względnie bocznymi dźwigarami skrzynkowymi.

5. Drzwi według zastrz. 1 — 4, znamienne tym, że posiadają okładzinę wewnętrzną (11), zaopatrzoną w otwór okienny górny (12), i pod nim prawie tej samej wielkości drugi otwór (13), przy czym na brzegach tych otworów zagięte w przybliżeniu pod kątem prostym na zewnątrz wygięte kołnierze (16, 20, 21, 21, 22) są połączone z okładziną zewnętrzną (10) i tworzą jedną ściankę różnych jeden w drugi zachodzących dźwigarów skrzynkowych.

6. Drzwi według zastrz. 1 — 5, znamienne tym, że jeden lub obydwie obok otworu okiennego osadzone pionowe dźwigary skrzynkowe wraz z pionowymi odcinkami dźwigarów skrzynkowych w dolnej części drzwi stanowią dźwigary skrzynkowe ciągle.

7. Drzwi według zastrz. 6, znamienne

tym, że ciągle dźwigary skrzynkowe są pod oknem połączone zarówno przez nieprzerwaną ścianę zewnętrzną, jak i za pomocą płyty na wewnętrznej stronie drzwi.

8. Drzwi według zastrz. 6 lub 7, znamienne tym, że tak górne, jak i dolne odcinki ciągłych dźwigarów skrzynkowych mają mniej więcej ten sam przekrój poprzeczny.

9. Drzwi według zastrz. 2 lub 3, znamienne tym, że górny pas (25) dolnej części ściany wewnętrznej w sąsiedztwie otworu okiennego (12), patrząc od wnętrza pojazdu, znajduje się poza obrębem przeszerzenia do przesuwania szyby i tworzy ze

ścianą zewnętrzną (10) zamkniętą poprzeczkę łączącą pod otworem okiennym.

10. Drzwi według zastrz. 9, znamienne tym, że po wewnętrznej stronie otworu okiennego (12) pod nim jest osadzona płytka poprzeczna (29) w przybliżeniu w tej samej płaszczyźnie, co boczne i inne części ściany wewnętrznej (11), dzięki czemu może być założona w przybliżeniu płaska okładzina.

A m b i - B u d d P r e s s w e r k
G e s e l l s c h a f t
m i t b e s c h r ä n k t e r H a f t u n g
Zastępca: inż. F. Winnick.
rzecznik patentowy

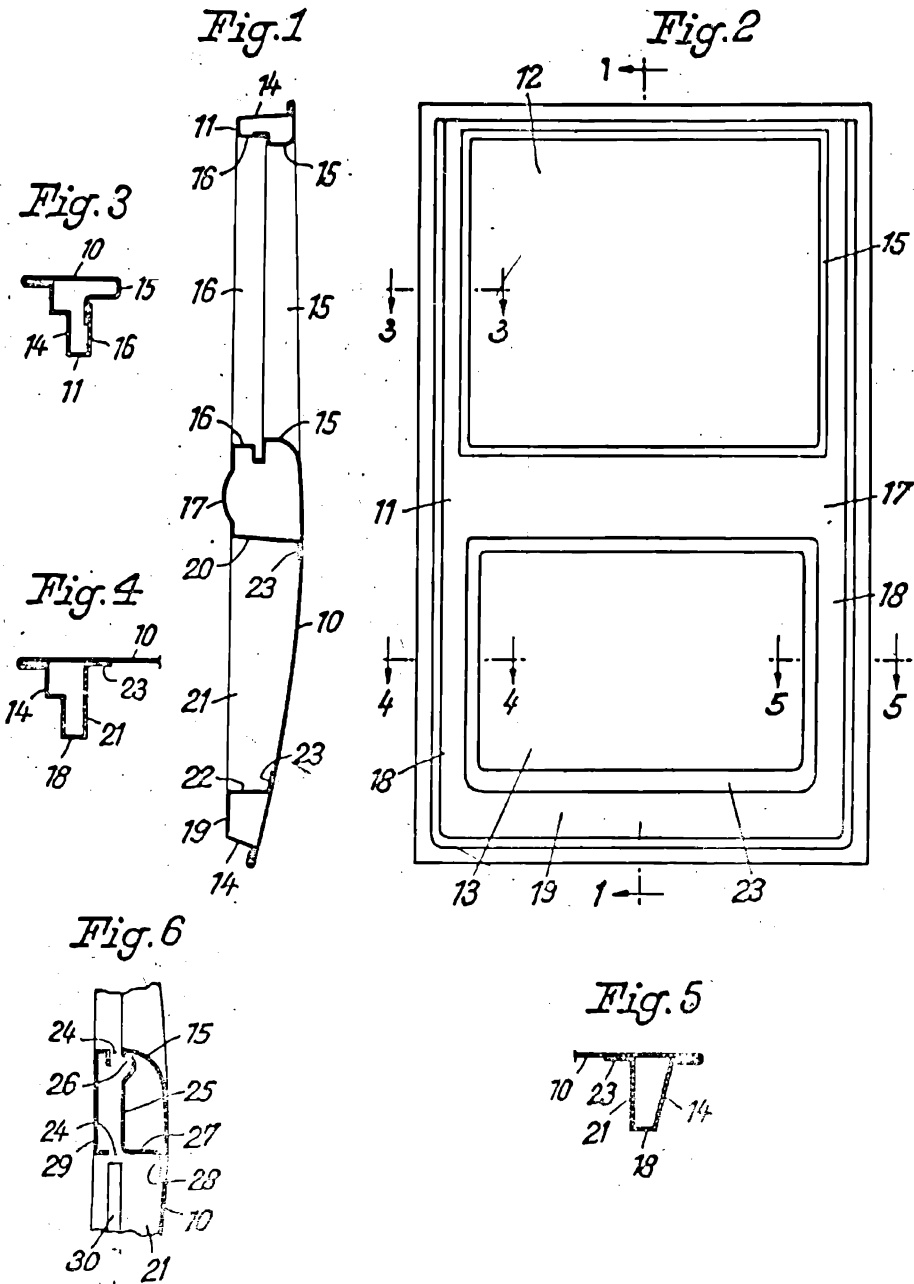

Fig.7

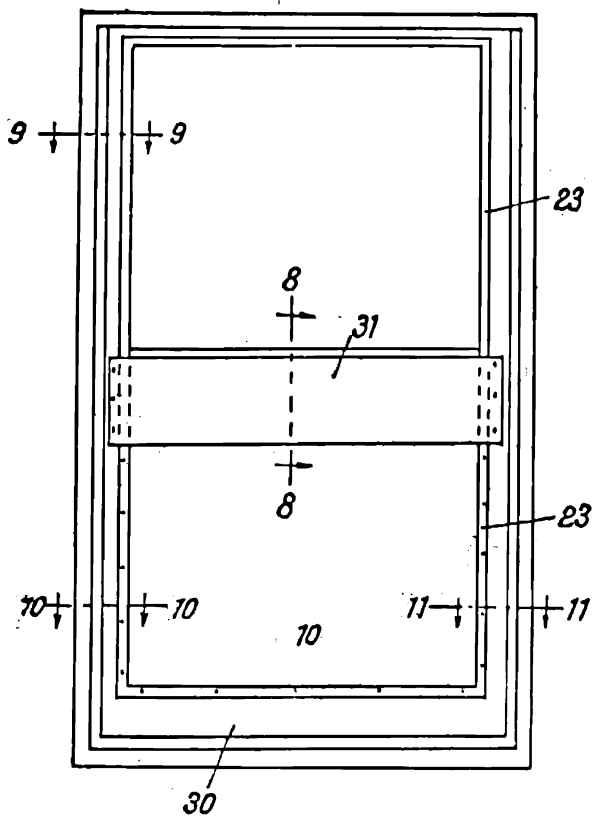

Fig.8

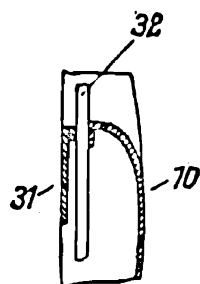

Fig.9

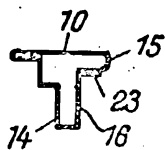

Fig.10

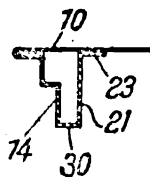

Fig.11

